

Tartalom:

Az öröm a szeretet testvére	1
Templomépítés és lelki építkezés	
Riport Stróber Lászlóval.....	2
Jó volt olvasni:	
Radnóti Miklós:	
Töredék	3
PlébániaNet.....	3
Krisztusnak, a remény evan- géliumának ünneplése III.....	4
Farsangi nevető.....	4
A Szentlélek ajándékai II.	
Az Értelmek Lelke.....	5
Mane nobiscum Domine!	5
Újra csak az iskola.....	6
Üzenet az Alsóerdő őreg fái nevében.....	6
A katolikus sajtó bemutatkozik:	
Szívújság.....	7
Hírek	7
Könyvjegyzet:	
Jövőbúvárok.....	8
Hittanóra az iskolában:	
"és tessék mondani, misére járni kötelező?"	9
A hónap szentje:	
Korzini Szent András	9
Bemutatjuk a Mindszenty	
Gimnáziumot	10
Gyerekeknek.....	11
Anyakönyvi hírek	12
Plébániai hírek.....	12

Az öröm a szeretet testvére

Az elvesztett források ismételt megtalálása

„Vízkereszt napjától Hamvazószerdáig terjedő időszak a farsang. Német eredetű kifejezés, már a középkortól kezdve a zajos mulatság és a lakodalmak ideje, amelyet kozmikus jellege miatt az Egyház tűrni volt kénytelen” – jegyezte meg Bálint Sándor nagy néprajzkutatónk. Kezdetben úgy tartották, hogy a farsang az ördög ünnepe, amikor a féktelen emberi indulatok felszabadulnak, világi énekekkel, tánccal telik meg a város és a falu. Temesvári Pelbárt ferences szerzetes írja: „ezekben a napokban hány keresztény fordul a kegyelem világosságától a sötétség cselekedeteihez, vagyis a torkossághoz, az iszákossághoz, a bűnhöz kapcsolódva.” Valóban, elgondolkodhatunk, mennyire sokan élnek köztünk, akik számára az ünneplés, a jókedv csak ilyen eltorzult formában élhető ki: alámerülve az alkohol mindent tompító tengerébe, esetleg egyéb „fokozó” szerekkel élve, vad őrjöngés közepette vetkőznek ki emberi természetükből.

Ezt jogosan utasítjuk el magunktól – a farsang nem erről szól. Akár falun, akár városon, vagy akár a királyi udvarban az öröm kifejeződésének időszaka volt, amikor gyermek és felnőtt egyaránt félretette a bút, felejtetni akarta a zord telet, a kellemetlenségeket, s csak a jót szerette volna erre az időre beengedni az életébe. Nem kiüresedett ábrázattal, magányosan töltötték e napokat, hanem a közösség felszabadító erejével felvértezve ünnepeltek együtt, akár egy egész település, vagy baráti társaság, család. Kialakítottak számos, szép, tájegységenként változó hagyományt, népszokást.

Az Egyház a kezdeti idők után elfogadta a józan, szélsőséges megnyilvánulásoktól mentes ünneplést, sőt az esztergomi érsek is rendezett maszkabált, s a pápai követ fogadására II. Lajos király húshagyókedden a déli és az esti lakoma közti időt álarcos menettel tölti ki. A legfontosabb persze nem a nagy rendezvényekben rejlik, hanem az öröm fogalmának kitágításában, vagyis eljutni a pusztán földi élvezetek igenlésétől az élet minden területének öröméhez, melynek forrása maga az Isten.

Már az Ószövetség is kétszáz alkalommal beszél az örömről, megemlítve az Istenhez kötődő szövetség örömét, az Isten iránti hűség örömét, a végidő örömét, s persze az életnek azon örömeit, amelyekbe beletartozik az evés, ivás, a tánc, a barátság, a jóakarát, vagyis csupa „farsangi kellék”. Az első keresztény századok atyái arra következtettek, hogy az öröm a szeretet testvére. Mivel a kereszténység a szeretet vallása – így az öröm vallása is, hiszen szeretni csak jó szívvel lehet. Szent Pál apostol írja egyik levelében, hogy az öröm is a Lélek gyümölcse. (Gal 5,22)

Az Újszövetség kb. száz versében is az öröm a központi elem, az evangélium pedig maga az örömhír. Láthatjuk, érezzük,

(Folytatás a 2. oldalon! ➤)

(Folytatás a z 1. oldalról! ◀)

tapasztaljuk, hogy a szentmise énekei, az egyházi ünnepek, a jámbor letisztult szokások sok ember számára jelenthetik az öröm forrását és a kifejeződésének módját.

Bernanos jegyzi meg: „Az Egyház feladata az öröm elvesztett forrásának ismételt megtalálása“. Blaise Pascallal mi is kijelenthetjük: „az ember örömszületett“, s feladatunk, hogy fel is fedezzük a mindennapokban. Nem szabad eltékozolni az örömet, hisz sok jónak és értékes tapasztalatnak gyümölcse a boldogság, a test felfakadó jó érzése, s a lélek extatikus varázsa. Az öröm harmónia, amely egybefogja az ember érzéseit és napi élményeit, Istent is

belekapcsolja az élet „játékába“, megsejtve, hogy Ő ebben szerető és vidám partner. *Árpádházi Szent Erzsébet* mondta: „ha szeretetet vet az ember, öröm sarjad belőle“. Az öröm több, mint pusztán élvezet, mert ez az a lehetőség, mely közel hozza Istent és az embert, valamint az embert és a természetet.

Mi is így próbáljuk megélni a farsangot, annak utolsó napjait is, mikor felszabadultan tudunk hátaltel szívvel együtt örvedeni Teremtőnkkel és embertestvéreinkkel, gazdagítva egymást. Ebből meríthetünk kegyelmet a szürkébb, nehezebb mindennapokban is.

Páli Zoltán
pákai káplán

Templomépítés és lelki építkezés

Riport Stróber László apát-plébánossal

Azt hiszem, egy rendkívüli évet hagyott maga mögött Egyházközségünk!

A 2004-es esztendő áldott, de egyben nehéz év is volt. Nehéz volt az új templom építése és a régi templomunk felújítása miatt. Sok munkát adott a lelkipásztori szolgálat itt, a város területén, de a filiákban is: Ságodban, Pózván, Zalabesenyőn, Gellénházán és Lickóvadoson. De egyben áldott, csodálatos esztendő is az elmúlt év. Teljesült régi vágyunk: megépült a Kertvárosi Mindszenty Emléktemplom mindannyiunk nagy öröme. Ugyanakkor a Mária Magdolna Plébániatemplom restaurálása sem torpant meg, sőt sikerült a munkálatok felgyorsítása. Úgy látom, hogy mindezen eredmények meg jobban összekovácsolták plébániánk közösségét.

Hol tart a plébániatemplom restaurálása?

A plébániatemplom szentélyének első része ez év április végére megújul. A függöny mögötti szakaszon a végső, befejezési munkálatok folynak. Ezután az állványzat lebontásra kerül, de azonnal beállványozzuk a szentély második szakaszát, ahol jelenleg a szembemiséző oltár áll. Ezen szakasz felújításának befejező határideje 2005. november 30. Az éjféle szentmisét a már teljesen restaurált szentélyben szeretnénk bemutatni.

A freskók restaurálásán kívül lesz-e további felújítás a plébániatemplomban, illetve a plébániaépület környezetében?

A templom főbejárati, valamint a sekrestyéhez vezető lépcsőzetét ebben az évben szeretnénk rendbe tenni. Mindkét lépcsőt szét kell bontani, újat kell építeni. A lépcsők gránitborítást kapnak, így méltón illeszkednek a felújított templomhoz. Kisebb felújítási munkákat is tervezünk: a kórus feljártat kifestése, a plébániaépület régi, rosszul záró ablakainak kicserélése.

A feszítő lelkipásztori feladatokat hogyan tudják papjaink ellátni?

Négy pap végzi a plébánia lelki ellátását. Munkatársaimnak hálásan köszönöm az odaadó szolgálatot. Sok-sok helyen kell helytállnunk: a szentmisék, a gyónatás, a

hitoktatás, a temetés és a különféle közösségek vezetésének területén. Hálás vagyok Vendró György apát úrnak a kisegítő szolgálatért. Ugyancsak meg kell köszönnöm a négy főállású hitoktatónak a tanítás nehéz munkáját és a kisegítő hitoktatók szolgálatát. Lelkipásztori feladatainkat csupán mi, papok nem is tudnánk elvégezni, nem tudunk mindenhol eljutni vasárnapról vasárnapra. Nagyon hálás vagyok a lelkipásztori kisegítőknek, akik vasárnaponként igeliturgiát végeznek azokon a helyeken, ahol nem tudunk szentmisét bemutatni.

Nagyon felemelő és emlékezetes volt számunkra a Mindszenty emléktemplom felszentelése. Talán egy feladattal kevesebb maradt!

Csodálatos adomány volt a jó Isten részéről, hogy elmúlt évben befejezhettük a kertvárosi templom építését. Természetesen a munkálatok nem fejeződtek be teljesen. Nem is lehet egy ekkora templomot másfél év alatt „mindenestül“ felépíteni. A következő munkálatok vannak még hátra: a külső tereprendezés folytatása, parkosítás, illetve az altemplomban a kripta- és urnahelyek kialakítása (ez tervezés alatt van). Folyamatban van a főhajó műalkotásainak (keresztút-szobrok) megvalósítása és a gyónatászék készítése. Említeném még a sekrestyében a bútorzatot és a közösségi helyiségek berendezését. Ezek bizony olyan feladatok, amelyek 1 év alatt el sem végezhetők.

Örömmel látjuk, hogy vasárnaponként „kicsinek“ bizonyul a templom. A jó Isten sokakat hív az Ő templomába: a lelki építkezésnek is lám meg lett az eredménye. Szeretnénk, hogy az Isten iránti szeretet és lelkesedés megmaradna és a jövőben csak erősödjön. Úgy hisszük: a vasárnapi egy szentmise kevés az új templomban. Keressük a megoldást, ezért türelmet kérünk: egy ilyen nagy egyházközségben, mint a miénk, nem könnyű máról holnapra átszervezni a lelkipásztori feladatokat. Kérjük a testvérek megértését.

Végezetül szeretném megköszönni a Kedves Hívek jószágát, szeretetét: imádságokat, adományokat, az együttműködést. A jó Isten őrizzen meg bennünket szeretetében és az egymás iránti szeretetben.

Köszönjük a beszélgetést!

Tájékoztató munkacsoport

Jó volt olvasni:**Radnóti Miklós:****Töredék**

*Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,
hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra,
s míg balhitekben hitt s tajtékozott téveteg,
befonták életét vad kényszerképzetek.*

*Oly korban éltem én e földön,
mikor besúgni érdem volt s a gyilkos,
az áruló, a rabló volt a hős, –
s ki néma volt netán s csak lelkesedni rest,
már azt is gyűlölték, akár a pestisest.*

Radnótinak ez a kissé hátborzongató verse nem a hangulata miatt áll közel hozzám. Egy komoly, sötétén látó, már-már depresszív vers ez. A költő világról alkotott véleményét fejezi ki, tanúságot tesz az utókor számára arról az időről és arról a világról, amelyben élt. Az egész vers félelmetes, hiszen egy ilyen világban senki nem szeretne élni, s talán ezt még elképzelni sem szeretné. Amikor szinte kizárólag az emberi gyengeség, sőt, gonoszság az, amit a költő megtapasztal, akkor nehéz a világról és a földi életéről pozitívan gondolkodni. Egy ilyen aljas és dühítő világban az ember nem tud az érzelmeinek parancsolni, azok kirobbannak belőle, mindenről és mindenkiről bántóan őszintén elmondja véleményét. Utókor! Gondolkozz és tanulj belőle! Hiszen az a sok keserűség, ami a szerzőben felgyülemlett, olykor bennünk is megtalálható. Ki ne fakadt volna már ki a világ igazságtalanságával és aljasságával szemben? Kjt ne keserített volna el már az, hogy saját erejéből - bármennyire is szeretne - képtelen a világgal szembeszállni? A nyomasztó gondolatok ellenére Radnóti mégsem adja fel a reményt. Ő maga az a költő, aki vár arra az időre, amikor majd újra megszólalhat, és arról írhat amiről szeretne, s nem csak az átkozott világról szóló gondolatait kell megosztania másokkal. Radnóti nem fejezhette be e versét. Az ő gondolatait így nem ismerhetjük teljesen. De talán így is jó, hiszen így rajtunk áll, hogy megfejtjük azokat. S csak abban bízhatunk, hogy a mi befejezésünk ehhez a vershez egy jobb világ reményét vetíti majd előre, melynek építésében mindannyian részt vállalunk.

Kürnyek Róbert

PlébániaNet

A közeljövőben plébániánk már a 21. század eszközeivel is tanúságot szeretne tenni a világban Krisztus evangéliumáról, kihasználva mindazon lehetőségeket, melyeket a modern kommunikáció eszközei – elsősorban az internet – nyújt számunkra. Ennek eredményeként január 1-től már működik a plébánia internetes hírlevele, melyen heti rendszerességgel eljuttatjuk minden érdeklődőhöz a plébánia életéhez kapcsolódó, éppen aktuális híreinket (pl. rendezvények, változások a heti szentmisék rendjében). Jelentkezni a hírlevélre a **mmpleb-feliratkozas@primlista.hu** címre küldött

üres levéllel lehet, mely után még szükséges a feliratkozás megerősítése.

Elkezdődött a plébánia internetes oldalának elkészítése is, melyen rövidesen minden fontos és érdekes információ elérhető lesz. Portálunkon helyet kívánunk biztosítani minden olyan információnak, mely az egyházközség tagjai számára fontos, érdekes és hasznos lehet, ugyanakkor be szeretnénk mutatni azokat a közösségeket is, melyek plébániánkon működnek. Minden korosztálynak szeretnénk érdekes programokat ajánlani és egy-egy olyan oldalt összeállítani, mely kimondottan nekik szól. A portál elkészülte a közeljövőben várható.

A Harangszo újsággal kapcsolatos észrevételeiket, javaslataikat elektronikus formában a **harangszo@uw.hu** e-mail címre juttathatják el.

Krisztusnak, a remény evangéliumának ünneplése (III.)

Néhány gyakorlati tudnivaló: szebben, jobban, méltóbban - Érkezés, távozás

A liturgikus ünneplésben meghatározó szerepe van annak, hogy a pap és a hívek milyen lelkülettel ünnepelnek. Az imádságoknak, a gesztusoknak, a különféle jeleknek az a szerepe, hogy az ember az ünneplésben különleges módon találkozzon az Istennel. A közös ima, külső jelek a lélek benső jellemzőit „vetítik” ki.

A liturgikus ünneplés azt a célt is szolgálja, hogy az isteni titok szemlélése, a hit megvallása mellett a közösséget is erősítse. Az ünneplés külső jeleinek kell, hogy legyen egy belső vetülete is: átalakulás, formálódás, megszentelődés.

Az isteni kegyelem mellett az ünneplésben résztvevő **hívek is elmélyíthetik egymásban** annak tudatát liturgia által **megajándékozott emberek lettünk**. Ezt a csodálatos feladatot szinte **mindennaposnak tűnő tettekben** szolgálhatjuk. Amikor a templomban csendben készülünk a szentmisére, például nem zavarjuk társunkat sem az imádságban. Ezért érkezünk időben, kissé előbb az ünneplés kezdete előtt, hogy másokat ne zavarjunk, hanem inkább segítsünk megnyílni a liturgia közvetítette ajándékokra.

Szükségünk van arra az **élményre** is, mely a **közösség erejéből fakad**. Ez minket is megerősít... Így például odafigyelünk arra, hogy a nagytemplomban, vagy a zárdakápolnában a hétköznapi szentmiséken az első sorokban foglalunk helyet. Szomorú kép, ha a viszonylag kisebb létszámú közösség, jó messze az oltártól, vagy pl. a mellékoltárok előtti székeken foglal helyet, arra

törekszik, hogy fizikailag távol legyen az ünneplő testvértől. Vannak szokásaink, megszokott helyek, de a lemondás erről, az áldozatvállalás ebben az esetben is gyümölcsöt terem. Köznapokon az első padosorokban ünnepeljünk, hiszen Jézus közel akar lenni hozzánk fizikailag is, az ünnepelt misztériumokban. Mennyivel másabb úgy részt venni a szentmisén, hogy megélem: közel van hozzám a testvérem, egyöntetű, nem pedig visszhangzó, elhaló a válasz, az ének, ami ajkunkat elhagyja...

A vasár- és ünnepnapi szentmiséken is gyakorolhatom a felebaráti szeretet. Nem a pad szélső helyén foglalom elsőként érkezve helyet, hanem a pad közepén, belső részében ülök le. Segítem a később érkezőt, hogy „ne kelljen átmászni (!) másokon”. Itt is lemondhatok a szokás kialakította helyről, valami magasabb rendű valóságért. Ha sokan ünnepelünk, nem jut mindenkinek hely a padban, akkor sem a bejárat ajtónál állok meg. A padok melletti szélső „utakon” is előbbre jöhetek, vagy ha - Isten ajándékából annyian - vagyunk, a padosorok közé is állhatunk kissé előbbre is. Ilyenkor szívesen segítenek az elhelyezkedésben a rendezők is.

Ezek a kis áldozatba kerülő tettek, az odafigyelés mindenki részérok véghez vihető. A liturgia közvetítette istentalálkozás élményéért, **ugye szívesen megteszem** ezt is?

*Bodorkós Imre
káplán*

Farsangi nevető

Eszkimó hitélet

Miért prédikálja az eszkimó pap, hogy a pokolban – 120 fok van?

– Mert ha azt mondaná, hogy a pokol egy forró katlan, minden eszkimó öngyilkos lenne, hogy végre felmelegedjen.

Kaputelefon

Pap becsönget egy házba. A kaputelefonon keresztül kiszól egy női hang:

– Te vagy az, anygalkám?

A pap mosolyogva válaszol:

– Nem egészen, de ugyanaz a cég...

Üzlet

A lelkész fia megszerzi a jogosítványt. Odamegy apjához, elkérni az autót.

– Ajánlok egy üzletet. – mondja az apja – Levágatod a hajad, és viheted a kocsit.

– De annak idején Sámsonnak is hosszú haja volt, Mózesnek és Jézusnak is! – próbálkozik a fiú.

– Igen, de ők mindenhová gyalog mentek.

Dadogós

Az egyházközség embereket bíz meg, hogy minél több Bibliát adjanak el. Két hét múlva a gyűlésen beszámolót tartanak.

Valaki eladott ötöt, valaki tízet, de a legnagyobb eredményt a dadogós érte el, aki több, mint húsz Bibliát adott el. Kérdik, hogyan csinálta?

– A-A-A-Azt mo-mo-mo-mondtam, ha nem ve-ve-ve-veszik meg, fe-fe-fe-felolvasom.

Egyházi cél

– Hová tetted azt az ötezrest, amit tegnap este adtam neked? – kérdi a férj a feleségétől.

– Egyházi célokra fordítottam

– Miféle egyházi célokra?

– Vettem egy új kalapot, mert abban a régi vacakban már nem mehetek el a templomba.

Kisunoka

A nagy elviszi Döncikét a templomba csendes misére, ám a kis srác unatkozik a szertartáson. Meglátja az örökmécsetes vörös fényét, s megrángatja a nagy kabátját:

– Most még piros a lámpa, de ugye, ha zöldre vált, elmehetünk?

A Szentlélek ajándékai (II.)

Az Értelmem Lelke

Egyházközségi lapunk előző számában a Szentlélek ajándékai közül a bölcsességre irányítottuk figyelmünket. Azt neveztük bölcs embernek, aki tudja, hogy mi az élete igazi célja, ennek megfelelően alakítja, formálja azt. Életének alapvető döntését felismeri az ajándék birtokában, és ezt kifejezi a mindennapos cselekvések sorozatában is.

Most a Lélek másik adományára az értelem ajándékára figyeljünk oda! Hitünk megvallásához, megéléséhez szükség van az értelmi tevékenységre is. Megismerésünk a vallási igazságok területén kettős: **szívvel és értelemmel** történik. Tudjuk, hogy a misztérium nem fogható át teljesen a gondolkodás segítségével, de gondolkodásával, megismerésével valamire rádöbben az ember abból a csodából, amit az Isten akar nekünk ajándékozni. Hitemet az emberi értelmemmel is meg akarom közelíteni, mert ez szolgálja a teljesebb megismerést. A **teológia az Istenről szóló tudomány**. Az elmúlt századokban sok nagyszerű ember tette fel arra az életét, hogy Istenről beszéljen, közelebb kerüljön, és másokat közelebb segítsen a hit titkaihoz, hogy amire képes az ember az isteni ajándék birtokában azt megértse, értelmével megközelítse. Schütz Antal, a magyar teológiai élet egyik múlt századi jeles képviselője volt. Egy, a munkásságáról szóló könyv ezt a címet viseli: *Istent tanította*. A teológus erre a nehéz, értelmet próbáló, de

gyönyörű feladatra vállalkozik: mindig közelebb és közelebb Istenhez.

A mi korunknak különösen is nagy szüksége van arra, hogy a hit értelmi oldalával ismerkedjék. Sokan panaszkodnak, hogy a hívek nagyon kevés ismerettel rendelkeznek a hit valóságairól, igazságairól. Sokan úgy gondolkodnak, eleget tanultam hittanórán tudok mindent. Nem szabad a **hitnek** ezen a szinten megmaradni, hanem annak is **„felnőtté kell válnia“**, így tudom meg, hogy mit hiszek, így látom meg a tévedéseket is. Ezt szolgálja, ha nemcsak ponyvairódmalmat, hanem igényes teológiai könyvet is kezünkbe veszünk; ha nemcsak bulvárlapokat, hanem katolikus sajtótermékeket is olvasunk.

A hittel kapcsolatos értelmi tevékenység élővé, éltetővé csak akkor tesz, ha az Istenhez közel vagyok. A hittudomány területén tett legkisebb lépéshez az **imádságnak kell társulnia**. Prohászka Ottokár püspökről feljegyezték, hogy amikor a teológián a Szentháromságról tanult, térdenállva olvasta a szakkönyvet, a **megismerés és a hódolat** összekapcsolódott lelkében.

Kérjük az Értelmem Lelkét segítsen ajándékával megmaradni az igaz hit útján, adjon erőt, kitartást, lelkesedést.

Bodorkós Imre
káplán

Mane nobiscum Domine!

II. János Pál pápa ünnepélyes szentmisével nyitotta meg 2004. október 17-én, az Eucharisztikus Évet a Szent Péter bazilikában, Rómában. Az **Eukarisztia Év**ének jelmondata: *„Az Eukarisztia, a III. évezred fénye és élete“*.

Az Oltáriszentség évének kezdete egybeesett a mexikói Guadalajara-ban október 11-17. között tartott Eucharisztikus Világkongresszussal, és 2005 októberében a Püspöki Szinódus ülésével ér véget, amelynek témája: *„Eucharisztia, az élet és az Egyház küldetésének forrása és csúcsa“*.

Az Eucharisztia évében a Szentatyával együtt forduljunk mi is Jézushoz az emmauszi tanítványok szavaival: **Maradj velünk, Urunk!** Ahogyan az Emmauszba igyekvő tanítványok először hallgatják az útközben melléjük szegődő Jézus tanítását, majd felismerik őt a kenyértörésben, ugyanúgy mi is

figyelmesen hallgassuk a szentmisében az Igeliturgiát, hogy ezt követően az Eucharisztia liturgiájában előttünk is feltáruljon az Oltáriszentségben titokzatosan és valóságosan jelen lévő Jézus Krisztus. Az Eucharisztia évében mi keresztények még erőteljesebben tegyünk tanúságot Istennek a világban való jelenlétéről.

Az Eucharisztia Éve

Újra csak az iskola...

Az emberek látták a tengert közeledni, de nem menekültek, mert nem hitték, hogy veszélyben vannak. A filmek katasztrófajelenetei ugyanis sokkal rémisztőbbek a valóságosnál.

A szelíd elefántok viszont érezték a veszélyt, és kimentették a gazdáikat is; addig futottak, amíg biztonságos helyre nem értek.

Szeretem az elefántokat; bölcs, békés állatok, és most még inkább tiszteltem őket és az ösztöneiket. Nekünk is kellene egy-egy elefánt, ami elszalad velünk, mert mi nem érezzük a veszélyt. Ezen töprengek, ahogy az iskola folyosóján körbenyüzsög a huszonegyedik század eleven ifjúsága. Távol áll tőlem, hogy minősítsem a lázadó tinédzsereket, én csak a napi szembesegülés terheit veszem nap mint nap magamra, és miközben kinyitom a tanterem ajtaját, hátranézek, hátha jön értem egy elefánt...

Már nincs mit tenni, ott vagyok a színpadon. Shakespeare igazat írt, színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő. De nem mindegy, az intrikus és gátlástalan III. Richárdot játszom vagy inkább a bölcs és megbocsátó Prospero nyomdokán járok. Kellene azonban az ő jelmeze, hogy hatékonyabb legyek. Főleg a varázssz eszközei hiányoznak. Nálam nincs varázspálca, csak egy szál szemléltető fehér kréta, amivel nem érdemes hadonászni, mert könnyen törik. Ez, és még egy idejétmúlt szöveggyűjtemény áll rendelkezésre, ezek a kulcsok az irodalom birodalmába. Az irodalom pedig visszavág, vagy inkább visszaüt rám, amikor a dolgozatjavításokkal bibelődöm. (Bocsánat, nem lehetett kihagyni.)

Kik néznek velem farkasszemet? Már nem gyerek, de még nem is felnőtt emberkék, akik azt hiszik, ismerik az életet. Nem illúziókba ringatott széplelkek, hanem vagányok, akik amerikai filmekben nőttek sudárrá, és abban a furcsa

ellentmondásban léteznek, hogy attól lesznek hatalmasan egyéniek, hogy a padtársukat utánozzák, mert az meg valamelyik kedvencét imitálja valamelyik harmadosztályú filmből. A lázadás abban áll, hogy a gondolkodás súlyos terhe ellen harcolnak, mely a zsarnok tanárok mesterkedése folytán a vállaikon nyugszik. A „kell” és a „muszáj” szavaktól felszisszennek, mintha áram ütötte volna meg őket. Ennél már csak az fáj nekik jobban, ha ezek a szavak kibővülnek a „most” határozóval. Viszont nem hallok lázadni őket, amikor tömegkultúráról, drága márkákról esik szó. Nem mondok újat, sok szülő megszenvedte az önmagából kifordult kamaszok értelmetlennek tűnő (de korántsem az!) követelőzését. Bölcs tanácsokat adni könnyebb, mint a sok frusztrációt elviselni. Képzeljük csak el, ha valaki folyton kiközösített, kigúnyolt lény a társai körében, csak mert nem visel márkás edzőcipőt, és nem tud fényképezni a mobiljával. (Melyikünk elég erős ahhoz, hogy kitalálta, hogy éljen egy közösségben, és melyik szülő tudja elnézni ilyenkor a gyereke szenvedését, még ha tudja is, hogy amit kíván, értéktelen és talmi?)

Arról álmodom, hogy egyszer nem az lesz „égő”, hogy valaki a szüleivel töltötte a szilvesztert, hanem az, hogy nem tudja, ki az a Tímár Mihály, vagy hogy ki mondja: „A tett halála az okoskodás.” Miközben ugyanis az ifjak a külsőség rabjai, az élet, mint valami láthatatlan szökőár, közeledik. Fájdalmas látni, hogy műveletlennek lenni divat, az érdeklődést jobb leplezni a békesség kedvéért. Miközben csökkennek az iskolai követelmények, az élet egyre nagyobb tudást követel. Ezzel az ellentmondással azonban jelenleg együtt kell élni. A sok fölösleges figyelmeztetés majd elraktározódik valahol mélyen, és a sok elkerülhető kudarc után – már előre sajog az ember szíve – a tévúton járók talán megtalálják a helyüket a világban. Nem az álvilágban, hanem a valódiban.

Krisztina tanárnő

Olvasói levél:

Üzenet az Alsóerdő öreg fáinak nevében

Most még csupaszon álldogálunk a télen. Várakozunk. Lábunknál a nyár emléke. Valaha a lélegzetünk volt, ma már csak rothadó avar. Sokat megéltünk, sokat láttunk. Emberek jöttek-mentek, sok társunk elveszett az időben. Mi még várhatjuk a tavaszt rejtőző rügyeinkkel.

A borostyánok szorítását némán tűrjük. De nem hallgathatunk arról, amit ti, emberek tesztetek velünk, tehetetlen lényekkel. Nem futhatunk, nem menekülhetünk, amikor megálltok az autóitokkal, és zsákokat dobáltok a mi területünkre, teli csúf és veszélyes dolgokkal.

Szaporodik lábunknál a mocsok.

Hogyan bújnak ki a tavaszi virágok az elszórt csúfságok között? Mit szólnátok, ha nektek kellene szemét közt élnetek? Nem lenne csoda, ha kopár maradna a föld. Megérdemelnétek, hogy nélkülünk létezzetek tovább. Mi viszont nem bántunk Titeket, nem ismerjük a bosszút. Szabadon járhattok az ösvényeken, puha a föld, amire léptek, az erdő illatos, és árnyékot ad. Gyönyörködhetek bennünk. Ha eljöttök hozzánk, megszabadulhattok a napi gondoktól. Mi megértünk Titeket, erőt adunk. Csak jót, csak élményt. Miért viszonzátok rosszal?

A katolikus sajtó bemutatkozik

A Szív katolikus lelkeségi tájékoztató,
az Imaapostolság lapja

A Szív, a jezsuiták ifjúsági, családi lapja a 90. évfolyamába ért, bár 1951 és 1990 között Magyarországon szünetelő időszak kiadvány volt. 1915-től, az alapítás évétől kezdve hetilapként indult, újság formátummal. Legmagasabb példányszáma 120.000 volt ekkoriban. Az 1951-es, politikai indítékú betiltása után Kanadában szerkesztették a jezsuita atyák néhány ezer példányban a hazatelepüléséig. 1957-től magazin-formátumú (A5-ös) méretben jelent meg.

P. Bíró Ferenc SJ abból a célból alapította a **Szívújságot**, hogy legyen egy olcsó, egyszerű nyelven íródó újság a szegény, nem túlságosan művelt emberek számára, amely hitelesen tudósít az Egyház életéről és eligazít a vallás dolgaiban. **A Szív** a *Jézus Szíve Szövetség* kiadványa lett, állandó rovatai a *vasárnapi evangélium és magyarázata*, a *katekizmus egyes tételeinek kifejtése*, a *Jézus Szíve-tisztelet gyakorlatai*, annak *terjesztése*, s helyet kaptak benne rendszeresen gyermeknevelési írások, szentek és más kiváló emberek tanúságtételei.

A Szív ezt a profilját akkor is megőrizte, amikor hetilapból havilappá kellett válnia. 1990-es hazaköltözése után is az egyre igényesebb lelki életre törekvés eszköze kívánt lenni az átlagos magyar katolikus családok számára. Mivel továbbra is az *Imaapostolság* lapja, a pápa általános és missziós szándékait terjeszti beleértve az imádságra, az imaéletben való fejlődésre való buzdítást. A családépítést párhuzamosan szolgálja családi rovatuk és a gyermekrovat, amely a teljes terjedelem egyharmada. Így célozza meg a legteljesebb korosztályt, így segíti a nemzedékek közötti párbeszéd elmélyülését.

Terjedelme jelenleg 28 A4-es fekete-fehér oldal, ebből 8 oldal színes pasztell papírra nyomtatva. Ez a belső rész az ún. **szentjánosbogár** (gyermekrovat 10-15 évesek számára). A hitoktatók körében nagyon népszerű, iránytűnek, példa- és ötlettárnak használják. Ajánljuk minden család és fiatal figyelmébe.

A Szív folyóiratot elő lehet fizetni a szerkesztőség címén: **A Szív**, H-1535 Budapest, Sodrás u. 15. (Pf.: 826.) Telefon: (06-1) 200-8054/102, (06-1) 200-9476/102

Várhelyi Tamás
káplán

Hírek:

– **Február 9.** Hamvazószerda, kezdetét veszi a Szent Negyvennap, a nagyböjt. Nagyböjt péntekjein 17.15-kor keresztúti ájtatosságot végzünk. Hamvazószerda szigorú böjti nap, a szentmiséken hamvazkodás szertartása lesz: „**Ember emlékezz, por vagy és porrá leszel!**“

– **Február 11.** Betegek világnapja.

– **Február 13-án**, vasárnap, **16 órakor jegyesoktatás** kezdődik a plébánián az első negyedévben esküdni szándékozó párok számára.

– **Február 27-én**, vasárnap, hazánk **katolikus iskoláinak javára** lesz országos gyűjtés templomainkban.

– **Március 13-án**, vasárnap, a **szentföldi zarándokhelyek megsegítésére** lesz országos gyűjtés templomainkban.

– **Március 15-én**, nemzeti ünnepünkön 9 órakor szentmisét ajánlunk fel magyar **hazánkért**.

– **Március 18-20** között lesz a **nagyböjti lelkigyakorlatunk**.

– **Március 19-én**, Szent József ünnepén egész napos **szentségimádás** lesz a nagytemplomban.

– **Március 24-én**, nagycsütörtökön, a 9 órakor kezdődő szentmise keretében a megyéspüspök diakónussá (szerpappá) szenteli **Mikolás Attila** zalaegerszegi papnövendéket és két társát a Szombathelyi Székesegyházban. Imádkozzunk a szentelendőkért! Az ünnepségre autóbust indítunk.

Olvasói levél:

Francis Jammes:

Imádság egyszerű feleségért

Istenem, kérlek, add, hogy aki asszonyom lesz,
alázatos legyen, szelíd, gyöngéd barátnőm;
és hogy kézben a kéz szenderedjünk el együtt,
hogy viseljen ezüst láncot, melyen érem függ,
nyakában, rejtve egy kicsit a keblébe;
húsa simább legyen, aranylóbb, langyosabb,
mint hamvas szilva, ha őszbe fordul a nap;
szíve legyen tele oly szűzi érzelemmel,
hogy hallgat s mosolyog, ha öleli az ember,
legyen nagyon erős, lelkem virrasztva védje,
akárcsak egy virág szelíd álmát a méhe;
és ha majd egy napon meghalok, ujja zárja
a szememet le és ne legyen más imája,
mint hogy letérdel és keze ágyam felé nyúl,
áradó fájdalommal, amit a szív nem él túl.

Rónay György fordítása

KÖNYVJEGYZET – Jövőbúvárok

Tamkó Sirató Károlyt leginkább játékos, helyenként humoros, kedves gyermekversei révén ismeri a magyar olvasóközönség. A **Jövőbúvárok** című válogatás azonban felnőtteknek szóló költeményeinek gyűjteménye. Maga a szerző a rá jellemző játékosággal „kozmoigramm“-nak nevezi a műfajt, amiben alkot, és az összes verset egy vezérgondolat köré fűzi. Ez a központi téma pedig az emberi ész nagyságának, magát a világűrt is meghódító erejének dicsérete. Ez önmagában persze nem jelent újdonságot, hiszen a felvilágosodás óta századokon át foglalkoztatta az embereket és a költőket is az értelem mindenhatóságának kérdése, az erről folyó vallási és nem vallási tárgyú viták elég közismertek ahhoz, hogy ne részletezzük őket. De az emberi fejlődést, az új találmányokat, gépeket dicsőítő lelkes dicshimnuszok érdekes gondolatokat ébresztenek, főleg, ha keresztény szemlélettel próbáljuk értelmezni az olvasottakat.

Úgy tűnik, a költő töretlen bizalommal viseltetik az emberi agy szüleményei, az új találmányok, gépek iránt, a fejlődés csorbítatlan folyamatosságának bizonyítékait látja bennük. Rendíthetetlenül hisz abban, hogy a további fejlődés még több előnnyel jár majd, az ember egyre tökéletesebbre formálja maga körül a világot, sőt új, eddig ismeretlen területet – a világűrt is meghódítja magának. „Új izommal / új anyaggal / új vonallal / új mámorral / más lesz minden / másleszminden!“ – írja egyhelyütt, máshol meg, „Az ember éneke“ című versben: „Volt víz-tüdőm / van lég-tüdőm / lesz űr-tüdőm... Kúszni fogok a fénysugáron.“

A mostani olvasó azonban, még ha vallásos meggyőződése nem tiltakozik is az emberi erő ilyen mértékű túlzott felnagyítása és dicsőítése ellen, valószínűleg enyhén szkeptikus mosollyal fogadja az elképzelést, irreálisnak, sőt, talán naivnak tartja.

A modern kor embere mára kezd meghasonlani önmagával, ennek számtalan ékes bizonyítékával találkozunk nap, mint nap. A '60-as évek űrkutatási eredményei, a Holdraszállás okozta mámor alábbhagyott, helyét a közgondolkodásban fokozatosan a közöny veszi át. A XX. század termékeiként létrejött új ideológiák, amelyekért eleinte hatalmas tömegek lelkesedtek, sorozatosan buknak el, mély és nehezen gyógyítható

sebeket hagyva maguk után. Az emberek pedig kénytelenek a maguk kárán tanulni, valahogy muszáj megtalálni a túlélés lehetőségét a világban. Akik csalódtak a legújabb korban, a teljes befelé fordulásba menekülnek, abba a rémséges közönybe, amivel Ön is, kedves olvasó szembesül nap, mint nap. Az emberek leszegett fejjel járnak az utcán, mégcsak egymás szemébe sem néznek, nemhogy köszöntének egymást.

Ismerősök faarccal mennek el egymás mellett. Tulajdonképpen ez egy érthető válaszreakció az embert ért csalódásokra: ha bezárkózik, több ilyen nem érheti. De biztos, hogy ez a jó út? Nekünk, keresztényeknek kellene legjobban tudnunk, hogy nem, hiszen nekünk volt egy Mesterünk, aki a szájunkba rága, hogy az ÖRÖMHÍRT kell terjesztenünk a világban. Az örömhírré pedig a mostani szomorú emberek még inkább szomjaznak, mint bármikor. Csak ott a baj, hogy – valljuk be – legtöbben már mi, keresztények is jórészt belefásultunk az egészbe. Túl régen mondta már Jézus, amit mondott ahhoz, hogy mi belegondoljunk a

szavai igazi mély értelmébe és komoly, a mi modern életünkre vonatkozó útmutatást keressünk benne. Úgy hisszük, a világ, amiben mi élünk, annyira különbözik az Ő 2000 évvel ezelőtti Palesztinájától, hogy a szép és jó dolgok, amiket mondott, hasznavehetetlenek a mi modern életünkkel kapcsolatos problémáinkban.

John Stuart Mill mondja, hogy a régi vallásokkal, mint a kereszténységgel az a baj, hogy sok generáción át öröklődtek, és így, mire hozzánk eljutnak, élettelen szavakká válnak, „útközben“ elveszik az a hatásuk, amit Jézus eredeti szavai gyakoroltak azokra, akik hallgatták őt. Igaza van? Bár ne lenne! De ha megnézzük a miséről kifele igyekvő embereket, mondjuk, Zalaegerszegen egy vasárnap délelőtt, a gyászoló gyülekezet szobrát meg lehetne mintázni róluk! Tízet egy ellen, kedves Olvasó, hogy ma a misén, mikor az alleluját énekeltük, nem gondolt rá, hogy valóban ujjongani kéne a Jóisten megnyilvánuló szeretete fölött. Örömmámorban kéne úszni, mikor megint, mint minden vasárnap, végighallgatjuk, részesei lehetünk Fia áldozatának! És utána fülig érő szájjal kéne kijönni a templomból! Úgy még lehetne valamit csinálni ezzel az önnön dugájába dőlt, önző, zárkózott világgal!

Marx Anna

„Kezdetben vala: – az ige
és a hidrogén

És az ige
(a plusz egy dimenzió mentén)
beköltözék a hidrogénbe.

...
És ígyen születék meg
a mi Napunk is
(hossánna hát!)
bolygóival
közöttük
(hossánna hát!)
a diadalmas Földdel!“

(A „Teremtés“)

Keresztény könnyűzenét játszó zalaegerszegi együttes felkészült **basszusgitárost** keres!
Érdeklődni a 06-30-232-8557-es telefonszámon lehet.

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

„és tessék mondani, misére járni kötelező?”

A hitét ismerő és vallását gyakorló keresztény ember csak csodálkozik, vagy mosolyog az elsőosztályosok szülői értekezletén szeptemberben, azonban mindig felteszik nekünk ezt a kérdést.

A gyakorlat az, hogy első alkalommal elmondjuk az iskolai hitoktatás lényegét és fontosságát (a keresztény életre nevelés gyakorlatát az iskolai hitoktatás keretein belül). Sajnos a szülők nagy többségének a szentmise valamiféle kötelezettséget jelent, ami a hittanórához kapcsolódik. Vagy legtöbbször ahhoz a tényhez, hogy gyermekük elsőáldozó lehessen.

Próbálunk tehát úgy válaszolni, hogy a szülő megértse, arra senki nem kötelezhető, hogy Istent szeresse. Ha azonban ránk bízzák azt, hogy segítsünk gyermekük keresztény tanításában és nevelésében, akkor kérjük, segítsenek abban, hogy gyermekük megismerje és megszeresse Istent.

Ettől kezdve a hitoktató feladata felébreszteni a vágyat a gyermekben, hogy ő is szentmisére mehessen. Nem kötelezve, nem számon kérve, hanem sok szeretettel. Természetesen várva és abban bízva, hogy a szülő ebben partner lesz.

Általában az első három év a legnehezebb a hitoktató számára, mert gyakorlatilag ezen kívül semmi mást nem tud tenni. Gyakran találkozunk hittanórán síró gyermekkel, aki nagyon szeretne már szentmisére

eljutni, de nincs aki elvigye.

Sajnos az is előfordul, hogy első áldozás előtt viszik el a gyermeket hittanról mondván: „nincs rá idő, hogy valaki templomba kísérgesse minden vasárnap.”

Fontos, hogy a hittanórán rendszeresen beszéljünk a szentmiséről, főleg a kicsiknél. Hiszen nem könnyű megérteni a gyermeknek azt, ami az oltár körül történik. Fokozatosan kell bevezetni a szentmise misztériumába, számukra érthető, érzékelhető jelek segítségével. Lassan aktív résztvevőkké tesszük őket azáltal, hogy kicsi, de hasznos és jelentős feladatokkal bízunk meg.

A hitoktató jelenléte rendkívül fontos. Főképpen a későbbi időben (első áldozás után), amikor még jobban kell ösztönözni a gyermeket a gyakori szentáldozásra, a hitoktató személye példakép is legyen!

A sok nehézség mellett azonban, van sok örömünk és jó tapasztalatunk is. A szülőkkel való találkozás keresése, a hittanos csoportok élő közösséggé alakítása lassan gyümölcsöző lesz a keresztény nevelés területén.

Karácsonyra készülve hittanórai feladat volt, hogy levelet írjanak a kis Jézusnak. Egy harmadikos kisfiú a következőt írta:

Édes Jézus! Karácsonyra azt szeretném kérni Tőled, hogy az anyukám és a testvérem is szeressenek jönni a szentmisére.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Korzini Szent András

„A szentek gyakorlatilag soha sem öregszenek meg. Ezek a nők és férfiak soha sem a múlt emberei. Ellenkezőleg: ők mindig a holnap férfiai és asszonyai, az egyház evangéliumi jövőjének emberei, az eljövendő világ tanúi.”

(II. János Pál pápa)

A kevésbé ismert szentek közül szeretnék bemutatni valakit a hónap szentjeként. Bemutatni és főképpen édesanyjára irányítani a figyelmet, akinek szeretete emelte a szentek közösségébe gyermekét.

Korzini Szent András (1302-1373) Olaszország szentjei közé tartozik.

Édesanyja életében a Szűzanya tisztelete és szeretete meghatározó volt. Bizonyítéka annak, hogy a kitartó, buzgó imádság mindig meghallgatásra talál.

A gazdag Korzini családból csak a gyermekáldás hiányzott. A kis András születése tehát a legnagyobb ajándék volt, az édesanya sok-sok imájának és könnyeinek gyümölcse. A Szűzanyának tett ígéret, hogy fiát az Ő különös tiszteletére szenteli, András tizenkét éves kora után nem igazán látszott

megvalósulni. Igazi „tékozló fiú” lett belőle. Jó édesanyja mit tehetett volna mást, mint még többet imádkozott.

Néhány év múlva a kegyelem fényénél András megtalálta a helyes utat. Új élet kezdődött a számára, belépett a kármeliták rendjébe. Tökéletes alázatosságra törekedett, minden olyan munkát elvégzett, ami megalázkodásnak számított. Nem bánta, ha kinevették, kicsúfolták, – megköszönte Istennek, mert számára a vezeklés és bűnbánat ideje volt.

26 éves korában pappá szentelték. Egyetemi tanulmányokat folytatott, majd püspökké választották.

A szegényeket különösen is pártfogásába vette és a bűnösökkel szívesen foglalkozott, ezért tisztelték, szerették hívei élete végéig.

Álljon hát példaként előttünk ebben a hónapban édesanya és fia. Buzgón imádkozzunk Szűzanyánkhoz, kérjük mi is bátran az Ő közbenjárását.

Nátrán Józsefné

Bemutatjuk a Mindszenty Gimnáziumot

A Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend által alapított Mindszenty József Ált. Iskola, Gimnázium és Kollégium immár 12. éve szolgálja a keresztény szellemiségű oktatás - nevelés ügyét.

A gimnázium – az általános iskola „egyenes” folytatásaként – az 1999/2000-es tanévben indult. Tehát azok a diákok, akik a Mindszentyben kezdték az általános iskolát, az

intézmény katolikus gimnáziumában folytathatták tanulmányaikat. Az indításról hozott döntésben fontos szerepe volt a folyamatos-ságnak. A kezdés nem volt kockázatmentes, hiszen a Mindszenty Gimnázium Zalaegerszeg ötödik gimnáziumaként nyitotta meg kapuit, úgy, hogy az előző tanévben bővítettek egy önkormányzati fenntartású általános iskolát gimnáziummá. Az első két évfolyamot egy-egy osztály alkotta. A jelentkezők zöme humán érdeklődésű volt. Ezt a tapasztalatot is felhasználva, de az újítási szándékot is kifejezve a következő tanévben beindítottuk a francia nyelv és az informatika emelt szintű képzését, majd ezt a későbbiekben az angol nyelv emelt szintű oktatásával bővítettük. Így gimnáziumunk is tükrözi, hogy az egész iskolában nagy hangsúlyt helyezünk a nyelvoktatásra és a korszerű számítástechnikai ismeretek átadására.

A francia nyelv elsajátítását segíti az anyanyelvi lektor tevékenysége, továbbá az élő baráti kapcsolat a voiron-i Notre Dame – iskola diákjaival, tanáraival.

Végzős diákjaink eddig 100 %-os sikerrel megfeleltek az

érettségi vizsga követelményeinek. Többségük – a felvételizők kb. 70 %-a – felsőoktatási intézményben folytatja tanulmányait például a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, az ELTE-n, Pécsen, Győrben, Szombathelyen, Veszprém-ben vagy Szegeden.

Az érettségi és a felvételi vizsgák sikerét elősegíti, hogy a 11-12. évfolyamok diákjai – a tanórákon kívül – fakultációs

foglalkozásokon tovább mélyíthetik az általuk választott tantárgyak ismeretanyagát.

A Mindszenty Gimnázium iránt egyre nagyobb az érdeklődés. Jelenleg a négy évfolyamon 2-2 osztályban 186 diák tanul, akik Zala megye különböző iskoláiból érkeztek, sőt néhányan a szomszédos megyék – Veszprém, Somogy, Vas megye – lakói. A bejárók száma: 27, gimnáziumi tanulóink közül 52-en pedig kollégiumi ellátásban részesülnek.

Az oktató-nevelő munka mellett megemlékezhetünk még néhány hagyományörző rendezvényünk-ről is: a gólyabálról, a szalagavatóról vagy a ballagásról.

Befejezésül egy rövid tájékoztatás a következő tanév „kínálatáról”:

Az emelt szintű francia nyelvi osztály újdonsága, hogy 1 éves nyelvi előkészítővel indul, tehát 5 éves képzés lesz.

A másik osztályban marad a 4 éves képzés, és az emelt szintű angol nyelv illetve az emelt szintű informatika iránt érdeklődő tanulókat várjuk. További részletekről az intézményben adunk tájékoztatást. (Zalaegerszeg, Zárda u. 21-25. Tel.:92/310-195)

*Mohos István
igazgatóhelyettes*

Hírek a Mindszenty iskolából

Iskolára előkészítő foglalkozásokat tartanak nagycsoportos óvodásoknak. Időpontjai: 2005. január 2., február 16., március 2., melyek minden alkalommal 1630-kor kezdődnek.

Az **első osztályosok beiratkozása** március 7-8-án, 8-17 óráig lesz.

Február 22-23-án, délután 14-18 óráig, a leendő tanító nénik személyes beszélgetésre, ismerkedésre várják az iskola iránt érdeklődő családokat. Pontos időpont egyeztethető a 92/310-195-ös telefonszámon.

A **Magyar Nemzeti Múzeum** 2006-ban kiállítással kíván megemlékezni az 1956-os forradalom és szabadságharc **50. évfordulójáról**. A múzeum kéri mindazokat, akiknek a szabadságharc időszakához kapcsolódó tárgy, jelvény, fénykép, fényképnegatív, újság, plakát, röplap, irat vagy bármely más dokumentum van a birtokában, és kész a múzeum rendelkezésére bocsátani, jelentkezzen a 06/1/327-7784 telefonszámon hétfő, szerda vagy péntek 9 és 12 óra között.

A **Tatai Kuny Domokos Múzeum** és a **Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum** közös kiállítását nyitott az egykori **majki kamalduli remeteség** emlékeiből az Egyházmegyei Múzeumban (Székesfehérvár, Városház tér 4.). A kiállítás megtekinthető 2005. január 18-tól április 24-ig a múzeum nyitvatartási idejében (kedd, csütörtök, szombat 10-15 óra).

Tudod-e?

Farsang a vidámság, mulatozás időszaka, mely egészen hamvazószerdáig tart. A farsangi szokások, álarcos, bohókás felvonulások különös színességgel hirdetik a tél és a tavasz szimbolikus küzdelmét. Csúcspontja a farsangvasárnap, hétfő és húshagyókedd.

Találós kérdés: Melyik fa nem ég el a tűzön? (вжәт)

Vicc: – Nagy, fehér és nem mászik fára?
– Hűtőszekrény.

Vannak olyan testrészeink, amelyek megtalálhatók különböző tárgyakon, mégsem:

1. Két füle van a fazéknak mégis süket szegény feje van a csizmának, de nincsen haj a fején.

2. Nyelve van a cipőnek, de nem felel a szóra, s nem érzi az illatokat, hiába van orra.

3. S hasztalan van szőlőnek ki tudja hány szeme, akármilyen erősen néz semmit sem lát vele.

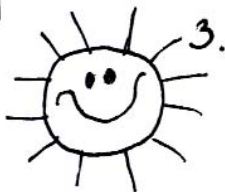
4. Négy lába van az asztalnak s mégsem táncol twisztet, háta, oldala a hegynek, amely sosem viszket.

5. A kabátnak ujja van, de köröm nincsen rajta, a fésűnek foga van, ám hiányzik az ajka.

6. Nem társalog a kemence hiába van szája, én nem köthet nyakkendőt az üveg a nyakára.

7. Nem fordul az utca sarkon bár van neki sarka, s nem dőf fel az eke senkit hiába van szarva.

8. S hiába van tolla minden kacsának és lúdnek én írom e verset, hisz ők még ennyit se tudnak.

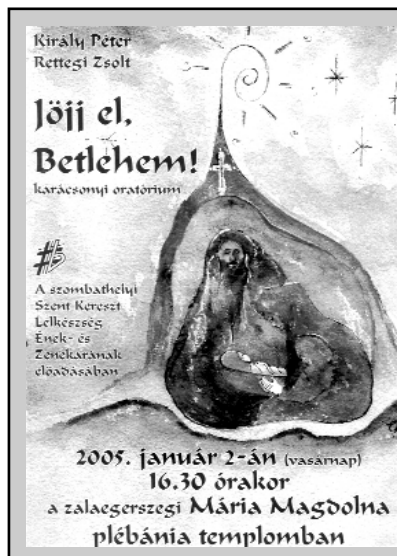

Az itt látható két oszlopban számokkal jelzett képek vannak. Keresd meg minden képnek a másik oszlopban lévő párját annak alapján, hogy egybeolvasva őket értelmes szót kapsz. Az így kapott kétjegyű számokkal végezd el a megadott műveleteket, s ha jól gondolkodtál 30-at kapsz eredményül. Pl.: ha összepárosítod az 1-est és a 0.-t, akkor a kétjegyű szám, amivel számolnod kell, az a 10-es.

Csináld magad!

Keress egy közepes nagyságú burgonyát. Vágd le az alját és a tetejét, hogy megálljon. Vájj egy lyukat a belsejébe, s töltsd meg virágfölddel. Szórj rá fűmagot, vagy búzát ültess bele.

Időnként öntözd meg, s meglátod, "kinő" a haja. Vékony drótra fűzött gyönggyel, régi ékszerekkel díszítheted, így lesz füle, orra, szeme, szája.

Jöjj el, Betlehem!

Már az új évben, január 2-án vasárnap volt templomunk vendége a **szombathelyi Szent Kereszt Lelkészeg ének- és zenekara**, melynek tagjai **Király Péter** és **Rettegi Zsolt** oratóriumának szép előadásával visszacsempésztek valamit az egybegyűlt hallgatók szívébe a már fakuló karácsonyi hangulatból.

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Kárnics Laura, Simon Medárd, Járányi-Tóth Boldizsár, Sipos Anna, Németh Eszter, Szép Szabina Brigitta, Deák Marcell Attila, Babucs Bálint, Szűcs Katalin, Klujber Zsolt, Csák Gábor, Tóth Andrea, Vlaszák Liliána Katalin, Vörös Gábor Máté, Hencsei Abigél Anna, Osbáth Benjamin Kristóf, Kámán Noel József, Herendi Ádám, Tiboly Benedek, Anti Zsófia Rita, Gergye Kata Erika, Simon-Zsebők Róza, Kakas Szilveszter, Kakas Dorina, Gróf Domonkos, Benci van Went

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Püsök Géza – Szél Hilda Szidónia

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú párnak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Bócz Józsefné sz: Horváth Irén (1921), Büki László (1944), Imrik Gyuláné sz: Kóbor Matild Rozália (1925), Kámán Jánosné sz: Tóth Katalin (1926), Németh János (1921), Czigány Béla (1935), Zsidegh Ferenc József (1944), Tremmel Károly (1924), Bérczi Pálné sz: Nagy Mária (1921), Laki József (1942), Rumploer Ödön (1933), Szei Józsefné sz: Németh Ilona (1911), Borsos János (1942), Kemendi Ignác Lajosné sz: Császár Terézia Erzsébet (1930), Hári Dezső József (1936), Varga József (1922), Varga Tibor (1938), Major János Gyula (1930)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Szólj hozzám... Immár ötödik éve, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia minden esztendőben egy-egy konkrét, a társadalom számára is fontos keresztény értékkel lép a nyilvánosság elé. A kommunikációs programok célja, hogy tájékoztassanak a Katolikus Egyház tevékenységéről, és párbeszédet kezdeményezzenek az Egyházhöz kevésbé kötődő, jó akaratú emberekkel. Az üzenetet óriásplakátokkal, sajtóban és intézményekben elhelyezett hirdetésekkel, rádió- és tévéspottal népszerűsítik. A **Szólj hozzám...** program célja, hogy a figyelmet ráirányítsa az igazi kommunikáció mibenlétére és fontosságára. A mostani program központi üzenete: keressük az alkalmakat, ragadjuk meg a lehetőségeket, hogy **szóljunk Istenhez és embertársainkhoz** egyaránt. **Beszéljünk, beszéljessünk egymással**, mert a kommunikáció révén válunk emberré. **Szólj hozzám...**

Rendelkezés a személyi jövedelemadó 2x1%-áról

Az első 1%-ot Egyházunk javára lehet felajánlani:

Magyar Katolikus Egyház (technikai szám: 0011)

A második 1%-ot alapítványok, egyesületek, vagy civil szervezetek javára lehet felajánlani:

– **A Zalaegerszegi Cimbal Freskók Megmentéséért Alapítvány** (adószám: 18957323-1-20)

– **Mária Magdolna Plébánia Mindszenty Emléktemplom Építése Alapítvány** (adószám: 19272629-1-20)

– **Mindszenty Iskoláért Alapítvány Zalaegerszeg** (adószám: 19277150-1-20)

– **Gyermekeinkért 2000 Egyesület** (adószám: 18954155-1-20)

– **Szombathelyi Egyházmegyei Karitás Alapítvány** (adószám: 19247665-1-18)

Köszönjük, hogy rokonai, barátai figyelmét is felhívja arra, hogy adónk 2x1%-át nemes célokra irányíthatjuk át!

Hírek

– **Január 9-én**, a Magyar Katolikus püspöki Kar kérése értelmében a Dél-Kelet Ázsiai térségben szerencsétlenséget szenvedettek javára gyűjtöttünk hazánk összes katolikus templomában. A zalaegerszegi katolikus hívek 3,2 millió Ft-tal járultak hozzá az Egyház segélyakciójához. Isten fizesse meg nagylelkűségüket és szolidaritásukat!

– **Január 29-én** szentelte fel Dr. Konkoly István megyéspüspökünk a szombathely-szöllősi városrészben, az 1944. október 21-én lebombázott templom helyett, a Jézus Szíve tiszteletére épített új templomot. A templom alapkövét a Millenium évében tették le és négyévi munkával épülhetett fel egyházmegyénk új temploma.

– **Január 29-től**, szombatonként 19 órakor keresztségre, elsőáldozásra, bérmlásra felkészítő oktatás kezdődött felnőttek számára a plébánián.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatósi Munkacsoport
Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901
Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231
e-mail: harangszo@uw.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés és szövegszerkesztés: Paksa Tamás
Nyomás: Gura Nyomda Bt.
Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.
Telefon: (92) 599 464

